

Italiaanse stinkpoot wordt mogelijk overgedragen door koeien.

Rotkreupel en Italiaanse stinkpoot

Klauwproblemen veroorzaken pijn, verminderde beweeglijkheid en daardoor verlaagde voeropname. Minder vreten leidt weer tot gewichtsverlies. Naast de overbekende rotkreupel lijkt Italiaanse stinkpoot voortaan ook bij schapen schade aan te richten. De ziekteverwekker is bekend uit de rundersector.

TEKST: DRS. NELSON SPEELMAN (DIERENARTS IN DRIEL EN EDE), ILLUSTRATIE: ELS VAN DEN BERG

Rotkreupel is een echte herkauwersziekte. Dit pootprobleem kan gemakkelijk worden overgebracht van schaap naar schaap via de weide, besmet strooisel of looppaden. Ook kan de ziekteverwekker worden meege dragen en verspreid door schapen die geen klinische symptomen vertonen. Rotkreupel ontstaat door twee verschillende bacteriën. *Fusobacterium Necrophorum* infecteert de tussenklauwhuid en geeft zodoende de gelegenheid aan *Dichelobacter Nodosum* om de klauw binnen te dringen alwaar een infectie opvlamt. *F. Necrophorum*, die ook tussenklauweczeem kan veroorzaken, wordt normaal in de darmen en mest van schapen gevonden. *D. Nodosum* kunnen schapen bij zich dragen en de bacterie kan buiten het dier twee weken overleven. Een goedkope behandeling vereist vier schone percelen. De schapen dienen, voordat zij naar perceel één gaan, bekapt te worden en door een voetbad te lopen. Na drie weken grazen op perceel één is het tijd voor verplaatsing naar perceel twee. Maar eerst is opnieuw bekappen en door een voetbad gaan noodzakelijk. Het verblijf op perceel twee duurt eveneens drie weken. Vlak voor overplaatsing naar het derde perceel dient de behandeling te worden herhaald. Drie weken later volgt de vierde behandeling, waarna de schapen op perceel

vier worden gezet. Nadat de schapen drie weken op het vierde perceel hebben gelopen, kunnen zij weer bij de groep. Een snellere en minder arbeidsintensieve manier om rotkreupel te genezen is het toedienen van een antibioticakuur (*Draxxin*). Na deze kuur dienen de dieren te worden verplaatst naar een wei waar drie maanden geen schapen hebben ge graasd. Italiaanse stinkpoot (*Mortellaro*) begint als een aardbeiachtig oppervlak vlak boven de klauwrand. Meerdere kiemen kunnen hierbij een rol spelen. De belangrijkste zijn de zogeheten spirochetten. Deze zeer kleine schroefvormige bacteriën komen in rundermest voor. Hoogstwaarschijnlijk bouwen koeien weerstand op tegen de aandoening, aangezien meestal alleen de vaarzen in het koppel er last van hebben. De laatste tijd verschijnen in de literatuur verhalen dat spirochetten ook bij schapen verschijnselen van rotkreupel kunnen veroorzaken. Dit kan alleen nog niet voor honderd procent worden bevestigd. Tot slot leert mijn ervaring dat er mogelijk een erfelijke component is in de gevoeligheid voor rotkreupel. Ik heb regelmatig nakomelingen gezien, die net als de moederooi, gevoelig zijn voor rotkreupel. <<